P.O.W. WSCHÓD-K.N.3

BIULETYN

ORGAN ZRZESZENIA b. CZŁONKÓW P. O. W. NA WSCHODZIE – K. N. 3

Nr. 1-2-3 Warszawa, Styczeń – Luty – Marzec 1936 Rok IV.

Od Redakcji

Po dłużej trwającej przerwie, spowodowanej względami od nas niezależnemi — wznawiamy wydawanie biuletynu, który w myśl zaleceń Walnego Zebrania będzie się odtąd ukazywać stale.

Zwracamy się do wszystkich członków Zrzeszenia z gorącym apelem o przesyłanie nam artykułów, materjałów historycznych, opartych na własnych wspomnieniach i przeżyciach z okresu pracy peowiackiej, wszelkich spostrzeżeń i komunikatów. Tylko bowiem przy stałej współpracy wszystkich kolegów — będziemy w możności sprostać zadaniu — wyrażania poglądów i zapatrywań na różnorodne zagadnienia polityczne i gospodarcze w myśl naszych postulatów ideologicznych.

Niemniej ważną jest dla nas sprawa bezrobocia naszych członków. Jest to problem gnębiący dzisiaj nietylko wszystkie organizacje ideowe ale i całe Państwo. Każda z organizacyj stara się we własnym zakresie nieść pomoc swym członkom. Zrzeszenie nasze nie może pozostać w tyle poza innemi organizacjami.

Do Zarządu naszego stowarzyszenia napływają podania naszych bezrobotnych kolegów, w wielu wypadkach przymierających dosłownie z głodu. Każde posiedzenie Zarządu poświęcone jest sprawom znalezienia jaknajszybciej pracy dla tych kolegów naszych, którzy pracy nie mają, mimo, że posiadają wszelkie waruki, by tę pracę otrzymać.

Musimy tę pracę dla nich znaleźć, musimy przyjść z pomocą potrzebującym pracy tej kolegom, musimy uczynić wszystko co w naszej mocy, by zapewnić im możność bytowania, by uchronić zarówno tych kolegów jak i ich rodziny od nędzy i głodu. Pomoc ta musi być natychmiastowa.

Zwracamy się więc przedewszystkiem do wszystkich peowiaków z gorącem wezwaniem, by ci z pośród naszych członków, którzy posiadają jakiekolwiek możliwości z racji piastowanych przez siebie urzędów i stanowisk — zaofiarowania tej pracy naszym bezrobotnym kolegom, — zechcieli się porozumieć niezwłocznie z Komisją Samopomocy naszego Zrzeszenia.

Hasłem naszem na najbliższą przyszłość niech będzie: **Ani jednego bezrobotnego peowiaka w naszych szeregach.**

W Polsce niepodległej praca znaleźć się musi przedewszystkiem dla tych, którzy w pamiętne dni walki o Jutro Polski — stali w pierwszych tej walki szeregach, — bez szemrania składając w dani ofiarny trud swego bezimiennego bohaterstwa.

Jesteśmy zespoleni jednym wspólnym wysiłkiem żołnierskiego trudu i przelanej męczeńsko krwi bezimiennych naszych bohaterów peowiaków.

Nie dzieli nas nic — ani różnice społeczne, ani klasowe. Służbę naszą pełnimy nadal i pełnić będziemy do ostatnich dni naszego życia postępując w myśl wskazań naszej deklaracji ideowej, jaką złożyliśmy za życia **Komendanta.**

W hołdzie Marszałkowi Piłsudskiemu

W dniu 26 sierpnia r. ub. członkowie naszego Zrzeszenia zjechali się w Krakowie celem złożeniu hołdu prochom ś. p. Marszałka Piłsudskiego i wzięcia udziału w sypaniu kopca na Sowińcu.

Zbiórka uczestników zjazdu odbyła się w lokalu Zrzeszenia Urzędników Państwowego Banku Rolnego przy ul. Basztowej Nr. 9.

Po przybyciu ob. Prezesa 1. Lechnickiego zebrani udali się pochodem do kościoła N. Panny Marji, gdzie wysłuchali uroczystego nabożeństwa za duszę ś. p. Marszałka J. Piłsudskiego.

Po nabożeństwie pochód udał się na Wawel. W wielkiem skupieniu peowiacy weszli do krypty św. Leonarda, pozostając przez kilkanaście minut przy trumnie ukochanego Wodza.

Na podwórzu Wawelu do zebranych wygłosił piękne i wysoce wzruszające przemówienie ob. Prezes Lechnicki, zarządzając następnie 3 minutową ciszę.

Po zwiedzeniu Katedry i Komnat Królewskich na Wawelu uczestnicy zjazdu udali się na Sowiniec, gdzie odbyło się uroczyste wsypanie ziemi pobranej z grobów szturmowców P. O. W. (K. N. 3), poległych pod Włodzimierzem Wołyńskim. Ziemię przywiozła delegacja Koła we Włodzimierzu pod przewodnictwem ob. Wincentego Szurowskiego.

Wszyscy zebrani wzięli następnie udział w sypaniu ziemi na kopiec. Wysłanie depeszy do gen. Rydza - Śmigłego zakończyło tę podniosłą uroczystość.

W siedmnastą rocznicę bohaterskiej śmierci pułkownika Lisa-Kuli

7-III 1919 — 7-III 1936

W dniu siódmego marca mija lat siedmnaście od bolesnej chwili bohaterskiej śmierci pod Torczynem pułkownika Leopolda Lisa-Kuli, Komendanta P. O. W. Wschód K. N. 3.

Bolesną tę dla nas rocznicę rozpamiętywać będziemy w serdecznym żalu po stracie jednego z najdzielniejszych żołnierzy Komendanta, pełni pietyzmu dla świetlanej postaci pułkownika Lisa-Kuli, o którym pamięć w naszych szeregach nie zaginie. Przekazywać ją będziemy z pokolenia w pokolenie — jako wzór najczystszych cnót żołnierskich i ofiarnego niezłomnego męstwa.

Tę smutną siedmnastą rocznicę Jego zgonu uczcijmy wspomnieniem jego czynów. Niech we wszystkich naszych ośrodkach peowiackich, organizacjach i stowarzyszeniach imienia pułkownika Lisa-Kuli rozebrzmią w dniu tym słowa, poświęcone wspomnieniom, związanym jaknajściślej z jego życiem, walką i bohaterskim zgonem.

Oddajmy w dniu tym hołd Jego pamięci, która w sercach naszych żyje i żyć będzie jako wyraz tych uczuć, które są przepełnione głębokim pietyzmem dla ofiarnego Życia i Czynów płk. Lisa-Kuli — bohaterskiego naszego Komendanta.

Walne Zgromadzenie Zrzeszenia b. członków P. O. W. Wschód K. N. 3

W dniu 15 grudnia 1935 r. obradował w Warszawie Walny Zjazd Zrzeszenia b. członków P. O. W. Wschód K. N. 3.

Obrady zjazdu poprzedziło nabożeństwo, odprawione w kościele garnizonowym przez ks. proboszcza Michalskiego.

Na krótko przed godziną 9-tą, frontem do kościoła garnizonowego ustawiły się 2 kompanje Strzelca pod dowództwem starszego kompanijnego Schnajgerta Józefa. W chwilę potem przybył na nabożeństwo Generalny Inspektor Sił Zbrojnych, gen. Śmigły-Rydz.

Po przyjęciu raportu gen. Śmigły-Rydz udał się do świątyni wypełnionej szczelnie przez uczestników zjazdu.

Po nabożeństwie ksiądz proboszcz Michalski ze stopni ołtarza wygłosił podniosłe kazanie, poświęcone pamięci „tych co wierni idei Wodza Narodu, szli, by spełnić wielkie posłannictwo 1914 r. Ich nazwiska, to symbole i drogowskazy dla niepodległej ojczyzny. W ciężkiej walce o Polskę, przedzieleni od ojczyzny kordonem bagnetów, ginęli peowiacy bezimiennie, pomni na hasło Wodza, że „miłość ojczyzny i jej wierna służba, to najwyższe hasło obywatela".

Następnie przed kościołem uformował się pochód, celem złożenia wieńców na stopniach Belwederu Wodzowi Narodu Marszałkowi Piłsudskiemu, gdzie do zebranych w skupieniu peowiaków przemówił płk. Głazek. Na grobie Nieznanego Żołnierza i pomniku peowiaka złożono wieńce, oddając w skupionem milczeniu hołd poległym.

Zjazd w P. K. G. otworzył b. prezes P. O. W. K. N. 3, min. Lechnicki, wzywając obecnych do uczczenia pamięci Komendanta przez powstanie i kilkuminutowe milczenie.

Następnie ob. Lechnicki zaproponował na przewodniczącego zjazdu prezydenta Glazka, a do prezydjum min. T. Schaetzla, min. B. Miedzińskiego, woj. H. Józewskiego, senatorkę S. Kudelską, ob. Bienieckiego, O. Busza i ob. A. Oliwę. Propozycje te przyjęto oklaskami.

Na wniosek prezesa Lechnickiego uchwalono wysłać depesze do P. Prezydenta Rzplitej, do Generalnego Inspektora Sił Zbrojnych gen. Śmigłego-Rydza, do Pani Marszałkowej Piłsudskiej i do premjera M. Kościałkowskiego.

Depesze powitalne nadeszły od Pani Marszałkowej Piłsudskiej, wicepremjera Kwiatkowskiego oraz szeregu innych osobistości

Przy końcu obrad przybył na Zjazd premjer Marjan Zyndram-Kościałkowski witany entuzjastycznie przez zebranych. Premjer Kościałkowski wziął udział we wspólnej herbatce koleżeńskiej.

Po ukonstytuowaniu się prezydjum zabrał głos ponownie prezes ob. Lechnicki, który w pełnem głębokiej, a wzruszającej treści przemówieniu przytoczył cały szereg faktów i opisał wiele wydarzeń, dotyczących osoby Komendanta, czerpiąc we wspomnieniach osobistych oraz odczytując niektóre ustępy z książki gen. F. Sławoja - Składkowskiego „Strzępy meldunków" i konkludując następującemi słowy:

„Wreszcie z chwilą, kiedy w drodze przebytej w walkach codziennych ugruntowana została w społeczeństwie świadomość idei wojska i żołnierza, kiedy ugruntowane zostało poczucie konieczności silnej, sprawiedliwej i zdecydowanej władzy politycznej w kraju, władzy o wyraźnej hierarchji i wyraźnym podziale odpowiedzialności, bo może ten czynnik w sposób najjaskrawszy znajduje swój wyraz we wspomnieniach, — jest wzruszające kiedy się czyta, jak Marszałek, który przecież mógł każdego z ministrów postawić na baczność, w poczuciu odpowiedzialności całkowitej i niedzielonej, prosi, uzgadnia i cieszy się z osiągniętych rezultatów w poszczególnych zagadnieniach państwowych".

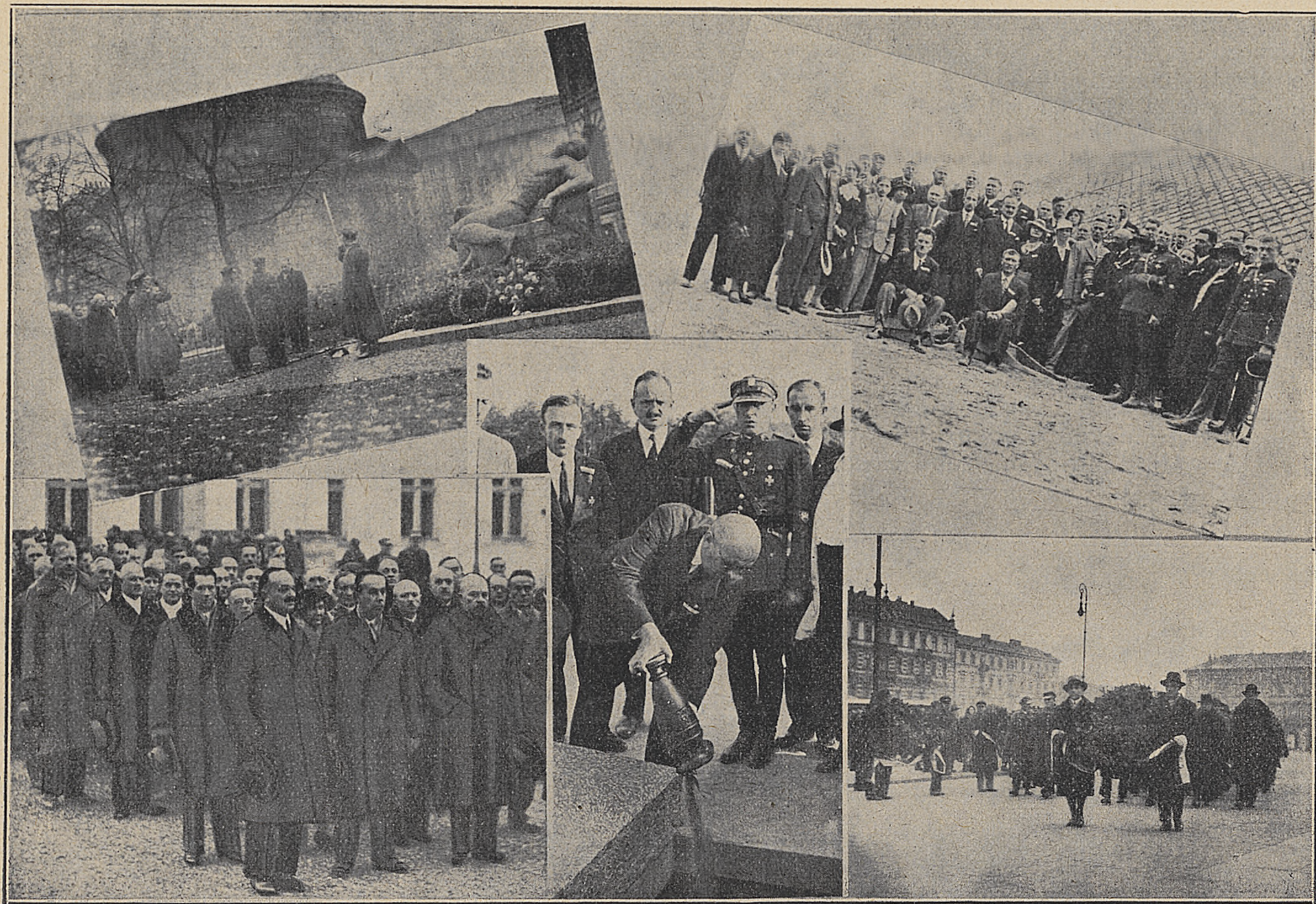
„Zasada wyraźnego podziału odpowiedzialności, niezacierania tej odpowiedzialności, jest może jedną z najkonsekwentniej prze prowadzonych przez Marszałka zasad pracy politycznej w kraju.

Wreszcie ostatnie lata poświęcone są całkowicie pracy, której nie danem mu było dokończyć, pracy nad uporządkowaniem finansowem gospodarki kraju, pracy nad właściwem

wymierzeniem w tej gospodarce kraju miejsca na potrzeby wojska. bo — jak mówił Marszałek — Polska bez pierwszorzędnego wojska jest zerem.

A równocześnie te ostatnie lata to praca nad właściwem ustosunkowaniem się przedstawicielkudziesięcioletnią, wierną Mu służbę w najcięższych warunkach. Służba ta pozostawiła ślad niezatarty. Wyplenila w nas pierwiastki słabości. A równocześnie wpoiła w nas szereg pojęć kardynalnej wartości.

Ujął to pięknie Generalny Inny P. O. W. K. N. 3 Wschód. Sięgając do historji powstania P. O. W. K. N. 3 Wschód. do tych czynników, które wpłynęły na ukształtowanie się organizacji na wschodzie. p. wojewoda podkreślił. że K. N. 3 była ostatniem ogniwem pracy i wysiłków mło-

Zdjęcie nasze przedstawia fragmenty uroczystości zjazdowych, oraz sypanie ziemi na Kopcu ku czci Marszałka Piłsudskiego.

stwa narodowego. to jest Sejmu i Senatu do swych obowiązków i uprawnień. to zdecydowana walka z wszelką fikcją. z wszelkiem marnotrawstwem, z „tumultem optymizmu“ o którym mówi Marszałek. Najostrzejsza krytyka i najsurowsze wymagania to jest ten dalszy niezakończony — niestety — ostatecznem zwycięstwem za życia. etap walk Zmarłego o silną Polskę.

Na tem przerywam. Mógłbym dalej jeszcze snuć dziesiątki wskazań konkretnych i praktycznych, które wynikają ze słów i myśli. rozproszonych w książce gen. Składkowskiego. Pragnę z całym naciskiem podkreślić tylko jedno: Marszałek nie zostawił Polski bez odpowiedzi na najważniejsze zagadnienia bytu państwowego. Pozostawił ludzi, którzy mają poza sobą kilkunastoletnią, a często kilspektor Sił Zbrojnych gen. Edward Śmigły-Rydz w swem przemówieniu na zjeździe legjonistów w dniu 6 sierpnia r. b.:

„Mamy pewne pozycje ustalone przez Komendanta w sumieniu i świadomości narodowej. Jest to kategorja pojęć o państwie i obowiązków w stosunku do niego. Należy strzec i umacniać te pozycje. ale równocześnie trzeba budzić i ożywiać pracę umysłu ludzkiego, jego twórczość i przedsiębiorczość. trzeba tworzyć potężne motory aktywności. W stosunku do trudności i zagadnień trzeba mieć postawę czynną“.

Tę czynną postawę mieliśmy. mamy i mieć będziemy. I to jest naszą siłą, którą dajemy w służbę państwu polskiemu i jego racji stanu.

Następnie zabrał głos woj. Józewski. b. komendant naczeldzieży kresowej, podejmowanych w myśl idei walki o niepodległość. P. Wojewoda podkreślił specjalne warunki, w jakich ta praca na kresach była prowadzona.

P. wojewoda Józewski wskazał dalej, że powstanie K. N. 3 związane jest przedewszystkiem z Osobą Marszałka Piłsudskiego, a następnie z osobą dzisiejszego Generalnego Inspektora Sił Zbrojnych i zakończył swe przemówienie okrzykiem na cześć gen. Śmigłego-Rydza. entuzjastycznie podchwyconym przez wszystkich obecnych.

Min. Schaetzel rozpoczął swoje przemówienie. cytując odpowiedni ustęp z ósmego tomu „Pism i Rozkazów“ o naszem „wczoraj“ i naszem „jutrze“. Nasze „wczoraj“ to pierwszy okres pracy w P. O. W., kiedyśmy walczyli bezimiennie; drugi

okres— to okres pracy w Polsce na różnych stanowiskach i placówkach. To „wczoraj" zakończyliśmy z chwilą śmierci Komendanta, to „dzisiaj" jest reinkarnacją życia wczorajszego.

W dalszym ciągu swego przemówienia p. min. Schaetzel wskazał na związek b. członków K. N. 3 na Wschodzie z pracami politycznemi P. O. W. na terenie międzynarodowym. Z tego właśnie grona znalazł się on w niepodległej Polsce w służbie zagranicznej z ministrem Beckiem na czele.

Nowa era Polski po zgonie Marszałka Piłsudskiego zmusza Jego b. żołnierzy do tem głębszego zrozumienia wielkiego dorobku Polski w dziedzinie zagadnień międzynarodowych, wyrażającego się w mocarstwowem stanowisku Polski, niezależnej polityce zagranicznej i odporności obywateli Rzplitej na zakusy obcych agentur.

pracy Zrzeszenia. Jeżeli chodzi o zagadnienie specjalnego zainteresowania się członków zagadnieniami wschodniemi, związanego z tradycją i historją Zrzeszenia, to praca w tym dziale została zorganizowana przez ścisły kontakt z Towarzystwem Rozwoju Ziem Wschodnich. W ten sposób został rozwiązany problem czynnej pracy społecznej członków Zrzeszenia.

W okresie sprawozdawczym Zarząd zorganizował szereg Akademji i uroczystości związanych z uczczeniem 15-lecia bohaterskiej śmierci komendanta Lisa - Kuli, odczytów, oraz uczestnictwa w ważniejszych uroczystościach państwowych.

W tragiczne dni śmierci Wodza Narodu Zrzeszenie wzięło udział we wszystkich uroczystościach żałobnych. Zwołany był specjalny zjazd w Krakowie.

Po zakończeniu obrad zjazdowych odbyła się herbatka towarzyska w której wziął udział premjer ob. Marjan Zyndram - Kościałkowski.

Mowa p. min. Schaetzla zamknęła posiedzenie otwarcia zjazdu.

Posiedzenie popołudniowe Zjazdu poświęcone zostało w całości sprawom organizacyjnym Zrzeszenia.

Prezes Zrzeszenia Ob. Tadeusz Lechnicki złożył ogólne sprawozdanie z działalności Zarządu za lata 1933 do 1935 wł., zaznaczając, że po stwierdzeniu w drodze ankiety, iż większość członków bezpośrednio jest zaangażowana w pracach politycznych i społecznych, Zarząd uznał za niewskazane polecanie członkom Zrzeszenia prowadzenie odrębnej

Szczegółowe sprawozdanie złożył Sekretarz Zrzeszenia ob. Tadeusz Korsak. W okresie sprawozdawczym przyjęto na członków Zrzeszenia 257 osób na 460 zgłoszonych. Zaświadczeń, stwierdzających pracę w P. O. W. wydano 195, odmownie załatwiono 5, niezałatwiono 200 podań spowodu braku dostatecznych dowodów. Komisja personalna uporządkowała archiwum, założyła skorowidz członków Zrzeszenia i ich akta personalne.

Komisja Odznaczeniowa w okresie sprawozdawczym załatwiła 1903 wnioski, z których zakwalifikowano do odznaczenia 732, odznaczono 1125, niezałatwiono wobec nienadesłania danych od opinjodawców 46.

Komisja samopomocy na 105 zgłoszeń o pracę załatwiła 78, odmówiła 12, niezałatwiła 15. Na 12 spraw dotyczących zaopatrzenia wdów i sierot oraz stypendjów, załatwiono 6, skierowano do Pana Prezydenta R. P. 3, odmówiono 1, w załatwieniu pozostało 2.

Komisja Propagandowo - Prasowa wydała Biuletyn P. O. W.-Wschód KN3 5 razy: Nr. 1, 2—3, 4—5—6, 7—8—9 i 10—11—12. Ostatni numer wyszedł w dwóch wydaniach. Od marca 1934 r. Biuletyn przestał wychodzić.

Komisja Programowa spowodowała liczny udział członków Zrzeszenia w pracach politycznych, społecznych i gospodarczych w swych środowiskach, a przedewszystkiem w wojskowo - wychowawczych organizacjach młodzieżowych. Pozatem Komisja ta współdziałała ze wszystkiemi innemi komisjami.

Komisja Połączeniowa (referuje ob. Moszczeński), prowadząc pertraktacje ze Związkiem Peowiaków w sprawie połączenia, miała na uwadze, aby zachować: uprawnienia eksterytorjalnego Okręgu KN3-Wschód do definitywnego przyjmowania i skreślania członków swego Okręgu: kultywowanie tradycyj KN3 oraz kontynuowanie pracy na Kresach Wschodnich.

Komisja prowadząc pertraktacje, natrafiła na trudności i zwłokę z przyczyn od Komisji i Zrzeszenia niezależnych, wobec czego nie mogła wykonać swego zadania. Główną trudnością był brak zrozumienia postulatów wysuniętych przez Zrzeszenie. Obyw. Moszczeński wnosi, aby Walne Zgromadzenie upoważniło Zarząd do podjęcia rokowań połączeniowych pod warunkiem zabezpieczenia autonomji wewnętrznej opartej na tradycjach dawnej K. N. 3.

Komisja Historyczna, wobec nienadesłania przez członków Zrzeszenia sprawozdań i relacyj, nie mogła całkowcie wykonać swego zadania.

W czasie swej pracy Komisja częściowo uporządkowała zbiory aktów K. N. 3 znajdujących się w Wojskowem Biurze Historycznem.

Komisja Skarbowa. W dziedzinie skarbowości dochody Zrze-

szenia były niewielkie. Członkowie zalegali w dn. 15 listopada 1935 r. w opłacaniu składek na ogólną sumę 19.300. Odsetek płacących regularnie składki wynosi 10%.

Komisja popiersia Marszałka (referuje ob. Hermanowski). Uzyskane kwoty ze sprzedaży popiersia Marszałka przekazano Komitetowi Stypendjalnemu im. Lisa-Kuli. W związku z zakończeniem prac funduszu popiersia Komisja likwiduje działalność.

Komisja rewizyjna. Ob. Dolanowski jako przewodniczący Komisji proponuje przyjęcie sprawozdania rachunkowego Zarządu do zatwierdzającej wiadomości i udzielenie ustępującemu Zarządowi absolutorjum.

Ob. Głazek otwiera dyskusję nad sprawozdaniem.

Ob. Wanke wyraża życzenie, aby Zarząd zajął się sprawą bezrobotnych członków Zrzeszenia, przeznaczając większe sumy na zapomogi.

Ob. Lechnicki dziękuje członkom Zarządu za pracę i wyraża gotowość pomocy nowemu Zarządowi w sprawach samopomocy dla członków Zrzeszenia.

Ob. Głazek uznaje dyskusję nad sprawozdaniem za zakończoną i wnosi o udzielenie absolutorjum Zarządowi. Wniosek przyjęto przez aklamację. Następnie Walne Zgromadzenie uchwaliło preliminarz budżetowy.

Ob. Kubin referuje sprawę zmiany statutu.

Po dyskusji i uchwaleniu zmian statutowych przewodniczący zarządza wybory nowych Władz Zrzeszenia.

Podczas obliczania głosów następujące wnioski:

I. „Walne Zgromadzenie stwierdza, że konsolidacja wszystkich elementów ideowych związanych wspólną tradycją Walki o Niepodległość jest niezmiernie pożądana. Walne Zgromadzenie upoważnia Zarząd do podjęcia w odpowiedniej chwili dalszych starań o tę konsolidację pod warunkiem zabezpieczenia autonomji wewnętrznej i kultywowania tradycyj dawnej KN3".

II. „Walne zgromadzenie potwierdza uchwałę poprzedniego Walnego Zgromadzenia o utworzeniu kół historycznych i jednocześnie wzywa członków do jaknajrychlejszego przedstawienia relacyj, złożenia do archiwum dokumentów i fotografij".

III. „Celem przyśpieszenia zebrania materjałów do opracowania historji P. O. W.: Wschód:

1) nowy Zarząd wzorem leg. kół pułkowych roześle do wszystkich członków b. P. O. W. na Wschodzie specjalną ankietę oraz druki monograficzno - statystyczne, na które wszyscy członkowie jako karni żołnierze mają nadesłać odpowiedź w określonym terminie 3-ch miesięcy,

2) obecnie już zaangażuje stałego pracownika, który pod nadzorem Biura Historycznego i Zarządu rozpocznie natychmiast opracowywanie już posiadanych materjałów i będzie referował Zarządowi i członkom Zrzeszenia na zebraniach informacyjnych wyniki swych prac w poszczególnych odstępach czasu,

3) celem pozostawienia żywych dowodów pracy P. O. W na Wschodzie Walne zgromadzenie zobowiązuje swych członków do podarowania, względnie do wypożyczania (dla zrobienia fotografji) wszelkich pamiątek z pracy P. O. W. na Wschodzie, dla zapoczątkowania własnego muzeum wzorem kół legjonowych".

IV. „Walne Zgromadz. b. członków P. O. W. KN3 uchwala zwoływanie zebrań dyskusyjnych członków na tematy aktualne, wobec widocznej potrzeby wypowiadania się członków P. O. W. i wytworzenia w ten sposób łączności ideowej".

V. „Prosi się członków P. O. W. KN3, zajmujących kierownicze stanowiska, by na przyszłość informowali zarząd o ewentualnych wolnych posadach u siebie.

Wzywa się wszystkich członków P. O. W. KN3, by o utracie pracy i znalezieniu się w ciężkich warunkach materjalnych natychmiast informowali Zarząd, podając jednocześnie swój życiorys i kwalifikacje zawodowe.

VI. Przy przyjęciu podania do Zrzeszenia bez względu na wynik tego podania pobierać opłatę manipulacyjną.

VII. Wobec konieczności zwiększenia funduszów na cele samopomocy, Zjazd uchwala przeznaczyć 50% składek członkowskich na samopomoc, jak to jest w preliminarzu.

VIII. Pozostałe niesprzedane książki ob. I. Ziemiańskiego p. t. „Praca Kobiet P. O. W. Wschód KN3" nowy Zarząd przydzieli Stowarzyszeniom młodzieżowym.

IX. Celem realizacji pkt. c. § 3 nowego statutu, nowy Zarząd, zorganizuje na terenie stolicy i tam, gdzie tego zajdzie potrzeba życie towarzyskie członków w formie zebrań informacyjnych względnie klubów dyskusyjnych dla współpracy członków z lokalnemi środowiskami i organizacjami.

X. Walne Zgromadzenie zaleca Zarządowi KN3 skrupulatniejsze stosowanie § 10 p. 6, a to w celu umożliwienia normalniejszej gospodarki i ewentualnej pomocy swoim członkom.

Po przegłosowaniu wniosków przewodniczący Ob. Głazek ogłasza wyniki głosowania.

Na Prezesa Zarządu wybrano ob. Tadeusza Schaetzla, na członków: ob. S. Bem-Szklarskiego, B. Wankego, A. Dąbrowskiego, Wł. Piechowską, M. Chojnacką, Wł. Milanowskiego, H. Kowalewską, A. Kubina, E. Zambrzyckiego i St. Szczekowskiego.

Do sądu honorowego weszli: sen. Kudelska, płk. dypl. Schally, mjr. Zagórski, ob. Witteków-na i kpt. Karaś.

Do kom. rew. ob.: Lechnicki, Dolanowski, Żółtowski, Mietke i Łaguna.

Po ogłoszeniu wyniku wyborów przewodnictwo objął ob. prezes T. Schaetzel, dziękując Zjazdowi za dowód zaufania. Jednocześnie ob. Prezes wezwał członków Zrzeszenia do regularnego płacenia składek, gdyż to umożliwi Zarządowi przeprowadzenie wszystkich swoich zadań, poczem zamknął obrady Walnego Zgromadzenia, dziękując uczestnikom za liczny udział w Zjeździe.

Wpłacajcie składki

konto P. K. O. Nr. 22.922

Nowe Władze Zrzeszenia

Na zebraniu odbytem w dniu 13.I. nowoobrany Zarząd Zrzeszenia ukonstytuował się następująco: Prezes — ob. min. Schaetzel Tadeusz, wiceprezesi: ob. Dąbrowski Antoni, ob. Piechowska Władysława, sekretarz ob. poseł Wanke Bronisław, zastępca sekretarza ob. Zambrzycki Eugenjusz, skarbnik — ob. Bem-Szklarski Stanisław, zastępca skarbnika ob. Kąsiel Ignacy — przewodniczący Komisji personalnej ob. Milanowski Władysław, przewodniczący Komisji samopomocy ob. Chojnacka Marja, przewodniczący komisji odznaczeniowej, ob. mjr. Szczekowski Stanisław, przewodniczący komisji historycznej ob. kpt. Kubin Adam. Członkowie: ob. Kowalewska Halina i Żmigrodzki Wincenty. Przewodniczący Komisji Prasowej i redaktor Biuletynu ob. por. Januszewski Mieczysław.

Nowoobrany zarząd odbył od chwili ukonstytuowania się — sześć posiedzeń na których załatwiono szereg spraw organizacyjnych. Główny nacisk jednak w obecnych pracach zarządu położony jest na piekącą sprawę bezrobocia panującego wśród członków Zrzeszenia.

Sprawa walki z bezrobociem uważana jest przez obecny Zarząd za sprawę pierwszorzędnego znaczenia. Dlatego też Zarząd obecny czyni wszelkie wysiłki celem umożliwienia bezrobotnym swym członkom otrzymania pracy.

Komisja Historyczna

„Każdy członek Zrzeszenia jest przynależny do jednego z 13 kół historycznych: 1) Petersburg, 2) Moskwa, 3) Białoruś, 4) Charków — Rostów — Kaukaz, 5) Odessa, 6) Kijów, 7) Żytomierz — Berdyczów, 8) Biała Cerkiew, 9) Winnica, 10) Równe — Brody, 11) Płoskirów — Kamieniec Podolski, 12) Humań, 13) Baon Szturmowy". — (Uchwała Waln. Zgrom. Zrzeszenia z 1933 r.).

„Walne Zgromadzenie potwierdza uchwałę z poprzedniego Waln. Zgrom. o utworzeniu Kół Historycznych i jednocześnie wzywa członków do jaknajrychlejszego przedstawienia relacyj, złożenia do archiwum dokumentów i fotografij". (Uchwała Waln. Zgrom. Zrzeszenia z 15.XII 1935 r.).

Obie w/w. uchwały przeprowadzone na Walnych Zgromadzeniach w 1933 i 1935 roku przez Komisję Historyczną ubiegłego Zarządu są podstawą pracy obecnej Komisji Historycznej.

Mając do dyspozycji nie cały rok czasu do pracy (do grudnia 1936 r.) Komisja nakreśliła sobie jako cel:

1) wstępne opracowanie zarysu—kroniki historycznej P. O. W. na Wschodzie, nie kusząc się bynajmniej na syntetyczne opracowanie właściwej historji, gdyż ani jeszcze czas po temu, ani też nie mamy dostatecznych materjałów. M. in. brak nam jeszcze oświetlenia poszczególnych okresów naszej pracy ze strony przeciwnej (bolszewickiej). Wobec tego gros wysiłku musimy poświęcić na skrupulatne zbieranie materjałów, aby je uchronić przed zagładą i aby umożliwić przyszłym historykom konkretną już pracę nad historją P. O. W. Wschód. Obecnie więc narazie zadowolimy się wstępnem opracowaniem historycznej kroniki - zarysu.

2) Poza pracami historycznemi w ścisłem znaczeniu — Komisja zapoczątkowała zbieranie materjałów dla muzeum pamiątek historycznych b. KN3 wzorem legjonowych kół pułkowych. Muzeum to istnieć będzie chwilowo przy Wojsk. Biurze Hist. w Inst. Bad. Najn. Hist. Polski, skąd w odpowiednim czasie będzie umieszczone w Muzeum Wojska.

3) Wstępne prace nad monografją wybitniejszych członkiń i członków zwłaszcza nieżyjących — celem spopularyzowania ich bohaterskich czynów wśród młodzieży.

Dla wstępnego opracowania zarysu - kroniki Komisja postanowiła wykorzystać nast. źródła:

1) Materjały o P. O. W. Wschód, znajdujące się w zbiorach Inst. Bad. Najn. Hist. Polski przy W. B. H. jako osobny dział KN3. Materjały te należy jednak wpierw uporządkować, aby nadawały się do wykorzystania przez historyka.

2) Różne dzieła historyczno-monograficzne i publikacje prasowe, wydane przez różne instytucje, stowarzyszenia i osoby, a dotyczące P. O. W. Wschód. Wydawnictwa te należy wpierw zebrać t. j. przeważnie zakupić, wzgl. wypożyczyć dla poczynienia wyciągów lub streszczeń.

3) Materjały odznaczeniowe, znajdujące się w archiwum Kapituły Ord. „Virtuti Militari", „Krzyża Walecznych", „Krzyża i Med. Niepodl." oraz Komisji „Krzyża P. O. W.". Znajdują się tam oryginalne dokumenty i zaświadczenia, fotografje i t. p., wykorzystanie ich jednak musi poprzedzić dłuższa praca segregacyjna po uzyskaniu zezwolenia od odnośnych władz.

4) Materjały ewidencyjne znajdujące się w Komisji Pers. Zrzeszenia oraz Kom. Pers. i Hist. Związku Peowiaków.

5) Materjały dokumentalne i muzealne, znajdujące się w posiadaniu członków b. KN3, i ich rodzin. Posiadacze tych niejednokrotnie b. cennych dokumentów winni je dla dobra ogółu wypożyczyć Komisji Hist. za pokwitowaniem dla zrobienia kopij fotograficznych przez Wojsk. Biuro Hist. Wypożyczone dokumenty wrazie żądania zwrotu — będą bezwzględnie zwrócone w określonym czasie. Zakres, forma i czas wykorzystania tych materjałów będzie zależeć od poczynionych zastrzeżeń czy to komisji, czy też ofiarodawcy, względnie pożyczających, a to ze względu na zewnętrzne warunki polityczne. W związku z tem pewne materjały nie będą wogóle publikowane, zostaną jedynie wykorzystane dla wewnętrznego skompletowania działu KN3 w Inst. Bad. Najn. Hist. Pol. przy W. B. H. które daje gwarancję bezpieczeństwa archiwalnego

Materjały nadające się do Muzeum Pamiątek Historycznych będą przekazane organizującej się Sekcji muzealnej KN3 do wykorzystania (za zgodą właścicieli).

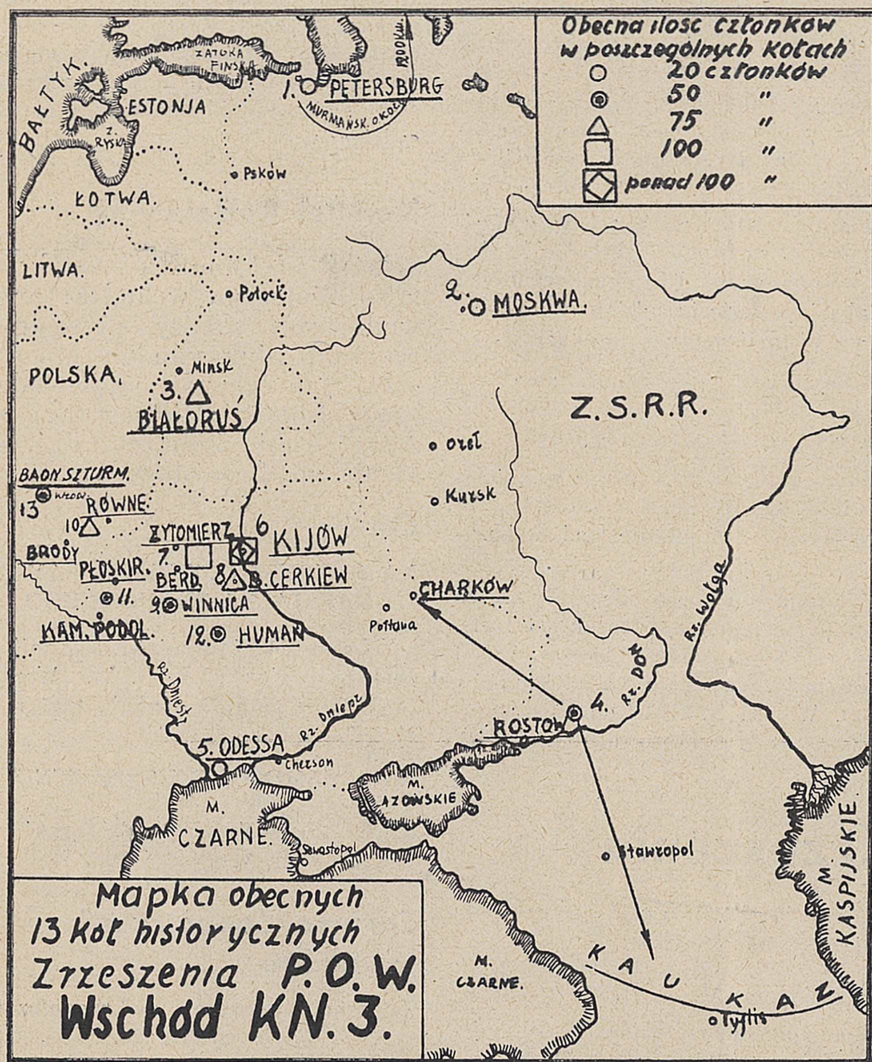
6) Relacje indywidualne członków b. KN3 (choćby nie byli członkami Zrzeszenia) jako odpowiedzi na wysłane przez koła formularze.

Wykonaniem prac podanych w punktach 1 — 5 zajmuje się bezpośrednio Komisja Historyczna, w skład której wchodzą przewodniczący 13 Kół Historycznych, oraz członkowie dokooptowani, a zatwierdzeni przez Zarząd Zrzeszenia.

Zebraniem relacyj indywidualnych od członków zajmują się koła historyczne.

Relacje zbiorowe — jako sugestywne są niecelowe.

Koła historyczne w określonym terminie przepracowują nadesłane relacje i na ich podstawie skierowują na piśmie dodatkowe zapytania do członków.

Członkowie w nakazanym terminie nadsyłają do Koła swe pisemne odpowiedzi, jako relacje wtórne, poczem koła historyczne rozpoczynają opracowanie zarysu — kroniki historycznej swego terenu pracy.

Prace członków i Kół winny być zakończone do jesieni b. r., tak aby Komisja Hist. mogła w październiku i listopadzie dokonać ostatecznej redakcji zarysu — kroniki hist. b. KN3.

Koła hist. mogą korzystać z lokalu Zrzeszenia na swe zebrania.

Korespondencję z członkami należy wysyłać przez Sekretarjat Zrzeszenia, gdy Koła nie mają własnych pieniędzy na ten cel.

Komisja hist. udziela wyjaśnień w sprawach historji we czwartki od 18 — 20 w Sekretarjacie, ul. Matejki 3.

Należy zwrócić uwagę na konieczność solidnego dotrzymania przez członków Koła Hist. oznaczonych terminów prac, abyśmy mogli w grudniu 1936 r. stanąć przed Walnem Zgromadzeniem z wykonanym programem.

Zależy to w b. dużej mierze od powagi i obowiązkowości, z jaką Koła hist. i wszyscy członkowie wykonają zlecone im choćby na pozór najmniejsze prace.

Na dotrzymaniu terminów przez członków i Koła budujemy cały nasz plan pracy.

Komisja Samopomocy

Opierając się na uchwale Walnego Zjazdu z dn. 15 grudnia r. ub., Komisja Samopomocy zwraca się do członków Zrzeszenia, zwłaszcza piastujących kierownicze stanowiska, o zgłaszanie Komisji Samopomocy wiadomych im posad do objęcia.

Jednocześnie Komisja Samopomocy poleca ich uwadze i pamięci bezrobotnych członków Zrzeszenia, względnie wdowy i sieroty, posiadające kwalifikacje na stanowiska (w Warszawie lub na prowincji): 1) technika drogowego, 2) śluzowego na kanale wodnym, 3) administratora nieruchomości, intendenta, kierownika kancelarji, 4) szefa reklamy, inkasenta, kasjera, 5) robotników drogowych, kolejowych i t. d., 6) biuralistów.

*

Komisja Samopomocy prosi wszystkich Ob. Ob., którzy kiedykolwiek zwracali się do Komisji o zakomunikowanie, czy sprawy o które występowali, zostały już pozytywnie dla nich załatwione, gdyż w większości wypadków o wynikach swych starań Komisja nie otrzymuje żadnego zawiadomienia ani od instytucyj, czy urzędów, do których sprawy są kierowane, ani też od zainteresowanych.

Przy wszelkich wystąpieniach o pomoc w uzyskaniu pracy należy podawać dokładnie posiadane kwalifikacje. Członkowie są proszeni o podawanie Komisji o wiadomych im wolnych posadach.

Przy wystąpieniach o pracę należy dołączać: 1) niezaadresowane 2 egz. podania o przyjęcie do pracy (t. zn. bez wymienienia instytucji), 2) dokładny życiorys z podaniem działalności zawodowej i ewent. społecznej w 2 egz. 3) posiadane kwalifikacje naukowe i zawodowe.

Komisja Samopomocy przyjmuje zainteresowanych w lokalu Zrzeszenia w poniedziałki i czwartki wyłącznie w godzinach 18 — 19.

Komisja Odznaczeniowa

Przewodniczącym Komisji Odznaczeniowej wobec ustąpienia mjr. Stanisława Szczekowskiego został ob. Bronisław Wanke, sekretarzem ob. Stanisław Zadróżny.

Komisja odznaczeniowa urzęduje w poniedziałki i czwartki od godz. 18-ej do 20-ej.

Komisja Personalna

W myśl uchwały Zarządu z dnia 6.II.1936 r. Komisja Personalna w najbliższym czasie roześle specjalne arkusze ewidencyjne celem uzupełnienia danych personalnych i historycznych. Uprasza się obywateli o staranne wypełnianie rubryk i podanie szczegółowego opisu swych prac w P. O. W.

Wykaz członków przyjętych do Zrzeszenia od dn. 15.XII 1935 r.

1. Ob. Trzetrzebińska Leontyna (Warszawa).
2. Ob. Szulecki Stanisław (Kowel).
3. Ob. Waligórski Witold (Zielonka p. Warszawą).

Powstanie Koła Historycznego Nr. 4

W dniu 19 stycznia 1936 r. odbyło się zebranie b. Peowiaków lewobrzeżnej Ukrainy, Donu i Kaukazu, zamieszkałych obecnie w Warszawie, którzy utworzyli Koło Historyczne Nr. 4, według wskazań Zarządu Zrzeszenia i uchwał ostatniego zjazdu b. członków P. O. W. K. N. III.

Koło zorganizowało się w sposób następujący:

1) Kierownikiem Koła i reprezentantem interesów b. Peowiaków lewobrzeżnej Ukr., Donu i Kaukazu wobec władz Zrzeszenia został wybrany ob. mjr. Tadeusz Dłużniakiewicz (Warszawa, ul. Fałata 2 m. 26, tel. 8-33-36), a jego zastępcą i pomocnikiem w sprawach organizacyjnych ob. Marjan Moraczewski (tel. 9-33-66 w godz. służb.).

2) w celu przygotowania materjału do opracowania historji P. O. W. na terenach objętych przez Koło wybrano Komisję w składzie:

a) ob. adwokat Zenon Szczawiński — dla prac z okresu I-go t. j. 1914—1917,

b) ob. Aleksander Roszkowski — dla prac z okresu II-go, t. j. r. 1917—1918,

c) ob. mjr. Tadeusz Dłużniakiewicz— dla prac z okresu III-go, t. j. r. 1918,

d) ob. inż. Zygmunt Zakrzewski — dla prac z okresu IV-go t. j. r. 1919/1921,

e) ob. mjr. Antoni Szypowski — dla prac. P. O. W. na Kaukazie we wszystkich okresach.

3) Do załatwiania stale aktualnych spraw personalnych b. Członków P. O. W., ustalania czasu służby, wyjednywania miarodajnych zaświadczeń oraz w sprawach odznaczeniowych:

upoważniono do dalszego działania poprzednią podkomisję odznaczeniową w niezmnienionym składzie, wybrano jako sekretarza do spraw personalnych ob. Wandę Zwolińską urzędującą przy Zarządzie Zrzeszenia b. Członków P. O. W. K. N. III, komisję samopomocy koleżeńskiej w składzie: obywat.: mec. Zeonon Szczawnicki, inż. Zygmunt Zakrzewski i dyr. Józef Rożkowski.

Kierownictwo Koła prosi wszystkich b. towarzyszy broni z szeregów P.O.W. na lewobrzeżnej Ukrainie, Donie i Kaukazie o wzięciu udziału w opracowaniu historji na tych terenach .

Koło uważa za konieczne, aby każdy z b. członków P. O. W. złożył własną relację z przebiegu służby.

Zamieszkali w Warszawie b. Członkowie P. O. W. mogą uzyskać bliższe informacje telefonicznie pod wskazanemi wyżej adresami.

Zebrania Koła będą odbywały się co miesiąc, w pierwszy wtorek po 1-ym. Korespondencję należy kierować pod adresem „Zrzeszenie b. Członków P. O. W. K. N. III Koło Historyczne Nr. 4 w Warszawie, ul. Matejki 3".

Zmiana Siedziby Zrzeszenia

Siedziba Zarządu P. O. W. K. N. 3 Wschód została przeniesiona do nowego lokalu przy ul. Matejki Nr. 3, tel. 8-48-14.

Dyżury członków Zarządu Zrzeszeniania są następujące:

Sekretarjat — codziennie za wyjątkiem sobót godz. 18—20.

Komisja Prasowa i redaktor Biuletynu — czwartki godz. 18—20.

Komisja personalna — poniedziałki godz. 18—20.

Komisja historyczna — czwartki godz. 18—20.

Komisja samopomocy — poniedziałki i czwartki godz 18—19.

Komisja odznaczeniowa — poniedziałki i czwartki godz. 18—20.

Skarbnik — poniedziałki i czwartki godz. 18 — 20.

Składki członkowskie wpłacać należy na konto P. K. O. Nr. 22922 oraz w lokalu Zrzeszenia na ręce Skarbnika w poniedziałki i czwartki w godz. 18—20.

Z Życia Towarzyskiego

Zgodnie z postanowieniem urządzania co miesiąc zebrań towarzyskich członków Zrzeszenia K. N. 3, odbyły się 2 zebrania 4 stycznia i 7 lutego. Pierwsze zebranie było o charakterze ściśle towarzyskiem — obecnych było koło 30 osób. 7 lutego poza herbatką towarzyską odczytane były 2 krótkie referaty: kpt. Kubina — Program prac Komisji Historycznej i mjr. Dłużniakiewicza — krótki szkic historyczny z działalności Okręgu Charkowskiego. Obecnych było 70 osób.

Zebranie w miłej, pełnej serdecznego nastroju atmosferze — przeciągnęło się do późnego wieczora — wróżąc następnym zebraniom tę samą pełnię zainteresowań koleżeńskich.

*

Zarząd Koła Peowiaczek podaje do wiadomości obywatelek i obywateli, że herbatki koleżeńskie będą się odbywały w pierwszy piątek po 1-ym każdego miesiąca. Przewidziane są w czasie herbatek referaty polityczne i historyczne. Ponieważ Zrzeszenie nie posiada narazie własnego odpowiedniego lokalu — o miejscu każdego zebrania będą podawane komunikaty w prasie codziennej.

Komitet Redakcyjny

W skład Komitetu redakcyjnego Biuletynu wchodzą: przewodniczący komisji prasowej i redaktor Biuletynu ob. Mieczysław Januszewski, przewodniczący Komisji Historycznej ob. Adam Kubin i sekretarz Zrzeszenia ob. Bronisław Wanke.

Ofiary

NA FUNDUSZ UCZCZENIA PAMIĘCI MARSZAŁKA PIŁSUDSKIEGO.

Zebrane doraźnie wśród uczestników Walnego Zjazdu P. O. W. Wschód N. K. 3 w dniu 15 grudnia 1935 r. — zł. 257.—

NA SAMOPOMOC ZRZESZENIA.

Ob. kpt. Niezbrzycki Jerzy — zł. 40.
Ob. Bolesław Bukowski — zł. 2.

Sprawa Zaopatrzenia Inwalidów

Zgłaszanie roszczeń do zaopatrzenia inwalidzkiego.

Dekret Prezydenta R. P. z dnia 22/XI 1935 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 85, poz. 522) przewiduje obniżenie wszystkich rent inwalidzkich o 10% za wyjątkiem rent wdów i sierot oraz osób pozostałych po inwalidach wojennych, które obniżce nie podlegają.

Dekret, o którym mowa zawiera bardzo ważną zmianę art. 29 ustawy o zaopatrzeniu inwalidzkiem w tym sensie, że inwalidzi wojenni którzy nie zgłosili swych roszczeń do zaopatrzenia inwalidzkiego, — mogą je zgłaszać obecnie — najpóźniej jednak do dnia 31 grudnia 1936 roku.

Pamiętajmy

o Bezrobotnych Kolegach

Zaopatrzenie odznaczonych Krzyżem Niepodległości

Rada Ministrów na posiedzeniu z dnia 13.I.1936 r. uchwaliła projekt dekretu, mocą którego wszyscy odznaczeni Krzyżem Niepodległości będą mogli uzuskać stałe zaopatrzenie w kwocie 90, 70 lub 60 zł. miesięcznie w zależności od miejsca zamieszkania.

Zaopatrzenie to przysługuje wszystkim odznaczonym Krzyżem Niepodległości, po ukończeniu 55 roku życia, względnie tym, którzy utracili 50% zdrowia, a nie posiadają środków na swe utrzymanie. Uchwalony dekret przewiduje również zaopatrzenie osób pozostałych po odznaczonych Krzyżem Niepodległości. Poniżej podajemy dosłowną treść dekretu zamieszczoną w Dzienniku Ustaw R. P. Nr. 3 z dnia 15.I.1936 r.:

Dekret Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 13 stycznia 1936 r.

o zaopatrzeniu osób szczególnie zasłużonych w walkach

Na podstawie art. 55 ust. (1) Ustawy Konstytucyjnej i ustawy z dnia 6 listopada 1935 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania dekretów (Dz. U. R. P. Nr. 81, poz. 501) postanawiam co następuje:

Art. 1. (1) Zaopatrzenie ze Skarbu Państwa, przewidziane dekretem niniejszym, służy:

a) osobom szczególnie zasłużonym w walkach o niepodległość Państwa Polskiego, którym nadano za te walki Krzyż Niepodległości, jeżeli osoby te **nie posiadają środków zapewniających** egzystencję, a nadto jeżeli **utraciły conajmniej 50% zdolności** do zarobkowania, stwierdzonej przez komisję lekarską, lub **przekroczyły 55 lat życia;**

b) wdowom po osobach, wymienionych w lit. a), w przypadku, gdy małżeństwo zostało zawarte przez te osoby przed przyznaniem im zaopatrzenia, oraz sierotom, pochodzącym z takiego małżeństwa, do 18 roku życia włącznie, jeżeli wdowa i sieroty nie posiadają środków, zapewniających egzystencję;

c) rodzicom osób zmarłych, wymienionych w lit. a), jeżeli zmarły nie pozostawił wdowy lub dzieci i jeżeli rodzice nie otrzymują żadnego innego zaopatrzenia ze Skarbu Państwa, albo też z jakiegokolwiek bądź innego tytułu z funduszów publicznych i nie posiadają innych środków zapewniających egzystencję.

(2) Za nieposiadających środków zapewniających egzystencję należy uważać osoby, których dochód miesięczny z jakichkolwiek bądź źródeł łącznie nie przekracza kwot, określonych w art. 2 ust. (1) lub właścicieli gospodarstw wiejskich o powierzchni, nieprzekraczającej 5 ha ziemi użytkowej I lub II klasy, 8 ha III i 10 ha IV klasy.

(3) Zaświadczenie o stanie majątkowym oraz o środkach egzystencji wydają powiatowe władze administracji ogólnej.

Art. 2 (1) Zaopatrzenie osób, wymienionych w art. 1 ust. (1) lit. a), wynosi miesięcznie: w miejscowościach zaliczonych do klasy A — 90 zł., w miejscowościach zaliczonych do klasy B — 70 zł., w miejscowościach zaliczonych do klasy C — 60 zł.

Przy ustalaniu wysokości zaopatrzeń tych osób obowiązuje podział miejscowości na klasy, ustalony w załączniku od art. 17 ustawy z dnia 17 marca 1932 r. o zaopatrzeniu inwalidzkiem (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 238) z wszelkiemi późniejszemi zmianami i uzupełnieniami.

(3) Zmiany w podziale miejscowości na klasy obowiązują dla wymiaru zaopatrzenia od pierwszego dnia miesiąca, następującego po dokonaniu zmiany.

(4) Przesiedlenie do miejscowości, zaliczonej do innej klasy, dokonane po przyznaniu zaopatrzenia, niema wpływu na zmianę wysokości przyznanego zaopatrzenia.

(5) Jeżeli uprawniony niema miejsca stałego zamieszkania w kraju, służy mu zaopatrzenie w wysokości jak w miejscowości zaliczonej do klasy B.

Art. 3. (1) Zaopatrzenie wdów i sierot wynosi miesięcznie:

a) dla wdowy — połowę zaopatrzenia zmarłego męża = 50%,

b) dla każdej sieroty, której matka pobiera zaopatrzenie, — po jednej trzeciej części zaopatrzenia wdowy,

c) dla każdej sieroty, której matka nie żyje lub nie pobiera zaopatrzenia, — po połowie zaopatrzenia wdowy = 25%.

(2) Suma zaopatrzenia wdowiego łącznie z zaopatrzeniem sierocem bądź **suma zaopatrzeń sierocych nie może** przekraczać **80% zaopatrzenia zmarłego.**

(3) Zaopatrzenie każdego z rodziców wynosi miesięcznie jedną czwartą część zaopatrzenia zmarłego.

Art. 4. Wdowie lub sierotom albo innym osobom, które pokryły koszty pogrzebu osoby, wymienionej w art. 1 ust. (1) lit. a), zmarłej po przyznaniu jej zaopatrzenia, zwraca się **koszty pogrzebu w wysokości jednomiesięcznego zaopatrzenia osoby zmarłej.**

Art. 5 (1) Osoby, którym przyznano zaopatrzenie, mają prawo do ubezpieczenia na własny koszt siebie i członków swojej rodziny w ubezpieczalni społecznej na wypadek choroby na warunkach, które określi Minister Opieki Społecznej.

(2) Osoby zniedołężniałe lub ułomne, potrzebujące nieodzownie stałej opieki, na własną prośbę, a osoby psychicznie chore na wniosek opiekuna, mogą być na koszt Skarbu Państwa umieszczone w odpowiednich zakładach opiekuńczych, względnie w zakładach dla psychicznie chorych, przyczem przez czas przebywania w takich zakładach osoby samotne pobierają jedną piątą część przyznanego im zaopatrzenia, osoby zaś posiadające rodzinę, nie pobierają zaopatrzenia, natomiast w tym ostatnim przypadku żona i dzieci osoby umieszczonej w zakładzie mają prawo do pobierania zaopatrzenia, przewidzianego dla wdów i sierot.

Art. 6. Zaopatrzenie będzie wypłacone miesięcznie od pierwszego dnia miesiąca po przyznaniu zaopatrzenia.

Art. 7. Prawo do zaopatrzenia gaśnie w razie: a) śmierci osoby uprawnionej, b) zawarcia związku małżeńskiego przez wdowę, c) ukończenia przez sierotę 18 lat życia lub wcześniejszego zawarcia związku małżeńskiego,

d) skazania prawomocnym wyrokiem na karę dodatkową utraty praw publicznych lub utratę obywatelskich praw honorowych,

e) utraty prawa do Krzyża Niepodległości w innej drodze niż na podstawie wyroku sądowego.

Art. 8 (1) Jeżeli osoba uprawniona do zaopatrzenia uzyska środki, zapewniające jej egzystencję, zawiesza się prawo do zaopatrzenia przez czas posiadania tych środków (art. 1 ust. (2) i (3).

(2) Jeżeli osoba, wymieniona w art. 1 ust. (1), uzyska prawo do zaopatrzenia na podstawie innego tytułu: ze Skarbu Państwa, z funduszów samorządowych, z przedsiębiorstw, zakładów albo instytucyj państwowych lub samorządowych w wysokości niższej od zaopatrzenia przysługującego w myśl dekretu niniejszego, wówczas uzupełnia się je do wysokości zaopatrzenia, należnego z dekretu niniejszego.

(3) Kwoty nienależnie pobrane tytułem zaopatrzenia podlegają zwrotowi bez względu na to, czy miało miejsce świadome wprowadzenie władzy w błąd.

Art. 9 (1) Zaopatrzenia przyznaje Minister Skarbu na wniosek Komisji Kwalifikacyjnej dla zaopatrzenia osób szczególnie zasłużonych w walkach o niepodległość **Państwa Polskiego, utworzonej** przy **Ministerstwie Skarbu.**

(2) W skład Komisji Kwalifikacyjnej wchodzą: delegat Prezesa Rady Ministrów, jako przewodniczący i 6 członków, z których 4 wyznaczają po jednym Minister Spraw Wewnętrznych, Minister Spraw Wojskowych, Minister Skarbu i Minister Opieki Społecznej, 2 zaś powołuje Prezes Rady Ministrów z pośród osób odznaczonych Krzyżem Niepodległości. W ten sam sposób będą wyznaczeni i powołani zastępcy członków Komisji Kwalifikacyjnej.

Art. 10. Wykonanie dekretu niniejszego porucza się Ministrowi Skarbu w porozumieniu z Prezesem Rady Ministrów oraz z Ministrami: Spraw Wewnętrznych, Spraw Wojskowych i Opieki Społecznej.

Art. 11. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

(—) Prezydent Rzeczypospolitej:
I Mościcki

(—) Prezes Rady Ministrów:
Marjan Zyndram-Kościałkowski

(—) Minister Skarbu:
E. Kwiatkowski.

Redakcja i Administracja: WARSZAWA, ul. Matejki Nr. 3, m. 3. TELEFON 8-48-14.

Godziny przyjęć: czwartki godz. 18—20. Nadesłanych rękopisów nie zwraca się.

Konto P. K. O. Nr. 22.922. Prenumerata roczna — 6 zł., półroczna — 3 zł. Cena pojed. egzempl. 50 gr.

Ceny ogłoszeń: Strona 600 zł., 1/2 strony 300 zł., 1/4 strony 175 zł.

Redaktor odpowiedzialny: BRONISŁAW WANKE.

Wydawca: ZARZĄD ZRZESZENIA CZŁONKÓW b. P. O. W. WSCHÓD — K. N. 3.

Zakłady Graf. „Polska Zjednoczona" Warszawa, Nowolipie 2. Tel. 11-40-45.